

**Zarządzenie nr 3/2024
Dyrektora Muzeum Ziemi Rawickiej
z dnia 4 marca 2024 r.
w sprawie przyjęcia standardów ochrony małoletnich**

Na podstawie art. 22c ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz.U. z 2023 r. poz. 1304 ze zm.) zarządzam, co następuje:

§ 1

W Muzeum Ziemi Rawickiej w Rawiczu, które jest podmiotem zobowiązanym do wdrożenia procedury, wprowadza się „Standardy ochrony małoletnich”, stanowiące załącznik do niniejszego Zarządzenia.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

DYREKTOR
MUZEUM ZIEMI RAWICKIEJ

A. Kozłowski

.....
(pieczęć i podpis dyrektora)

Standardy ochrony małoletnich

§ 1

1. Krzywdzenie dzieci to każde działanie lub bezczynność (brak działania) różnych osób czy instytucji, które narusza ich prawa, swobody czy zakłóca ich optymalny rozwój. Żadne dziecko nie może zaznać przemocy fizycznej, psychicznej (emocjonalnej), seksualnej czy zaniedbywania.
2. Przemoc fizyczna to wszelkie celowe, intencjonalne działania wobec dziecka powodujące urazy na jego ciele np.: bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami, itp. Wobec dziecka nie wolno stosować kar cielesnych.
3. Wykorzystywanie seksualne to każde zachowanie osoby starszej i silniejszej, które prowadzi do jej seksualnego podniecenia i zaspokojenia kosztem dziecka np.: ekshibicjonizm, uwodzenie, świadome czynienie dziecka świadkiem aktów płciowych, zachęcanie do rozbierania się i do oglądania pornografii, dotykание miejsc intymnych lub zachęcanie do dotykania sprawcy, różne formy stosunku seksualnego, itp.
4. Przemoc emocjonalna to intencjonalne, nie zawierające aktów przemocy fizycznej zachowania dorosłych wobec dzieci, które powodują znaczące obniżenie możliwości prawidłowego rozwoju dziecka np.: wyzwiska, groźby, szantaż, straszenie, emocjonalne odrzucenie, nadmierne wymagania nieadekwatne do wieku i możliwości dziecka, niszczenie ważnych dla niego rzeczy lub zwierząt, nieposzanowanie granic prywatności, itp.
5. Zaniedbywanie to niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka zarówno fizycznych, takich jak właściwe odżywianie, ubieranie, ochrona zdrowia, edukacja, jak i psychicznych jak poczucie bezpieczeństwa, doświadczania miłości i troski.

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem placówki lub organizatora, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich.

§ 2

1. Przed nawiązaniem z daną osobą stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do innej działalności związanej z edukacją, wypoczynkiem, realizacją zainteresowań przez małoletnich na innej podstawie niż stosunek pracy, Dyrektor Muzeum Ziemi Rawickiej,

zwany dalej Dyrektorem, uzyskuje informacje, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1 przedstawiają Dyrektorowi, dokumentację o której mowa w art. 21 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, w szczególności informację o osobie z KRK.
3. Pracownicy Muzeum Ziemi Rawickiej, zwanego dalej Muzeum działają dla dobra dziecka, a ich relacje oparte są na zrozumieniu i szacunku.
4. Pracownicy Muzeum respektują prawa dziecka określone w Konwencji o prawach dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r., Konstytucji RP, umowach międzynarodowych, ustawie Prawo oświatowe, jak również innych aktach, w szczególności:
 - 1) prawo do wyrażania własnych poglądów i przekonań,
 - 2) prawo do swobody myśli, sumienia i wyznania,
 - 3) prawo do prywatności,
 - 4) prawo do ochrony przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem oraz innym złym traktowaniem.
5. Pracownicy Muzeum nie dopuszczają się wobec dziecka czynów naruszających jego godność, prawa i dobro w szczególności:
 - 1) nie stosują żadnej formy przemocy fizycznej, kar cielesnych
 - 2) nie naruszają nietykalności cielesnej dziecka, rozumianej w szczególności jako zadanie ciosu (uderzenie) ręką czy inną częścią ciała czy jakimś przedmiotem, nie rzucają w dziecka żadnym przedmiotem, nie szarpią, nie szczypią, nie ciągną za uszy czy włosy, nie poklepują,
 - 3) nie utrwalają dla celów prywatnych wizerunku dziecka,
 - 4) nie udostępniają bez zgody rodziców wizerunku dziecka,
 - 5) nie udostępniają danych osobowych dziecka, w tym danych wrażliwych zachowując informacje uzyskane w związku z pracą zawodową,
 - 6) nie stosują przemocy psychicznej, nie wyśmiewają, nie znieważają (obraźliwe, obelżywe słowa), nie pomawiają, nie zastraszają, nie powodują poczucia zagrożenia, nie poniżają, nie dręczą, w tym poprzez środki komunikacji na odległość
 - 7) nie używają wulgaryzmów,
 - 8) nie rozpowszechniają treści pornograficznych,
 - 9) nie wykorzystują seksualnie małoletniego,
 - 10) nie rozpijają małoletniego,

- 11) nie dostarczają małoletniemu alkoholu, papierosów, narkotyków czy środków o podobnym działaniu.
6. Kontakty pracownika Muzeum z małoletnim opierają się na profesjonalizmie i mają charakter służbowy.
 7. Pracownik Muzeum nie nawiązuje z małoletnim relacji prywatnych, romantycznych.
 8. Pracownik Muzeum w kontaktach z małoletnim stosuje oficjalne kanały komunikacji: rozmowa w siedzibie muzeum, kontakt telefoniczny (65 545 35 75), poczta elektroniczna (mzr@rawicz.eu), media społecznościowe muzeum.
 9. Zasady określone w ust. 3 do ust. 8 mają odpowiednio zastosowanie do wolontariuszy jak również innych osób, które w Muzeum mają kontakt z małoletnim.
 10. W Muzeum obowiązują odrębne akty regulujące zasady ochrony danych osobowych, w tym wizerunku dzieci i udzielania zgód na ich udostępnienie przez rodziców dzieci.

Zasady i procedury podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego.

§ 3

1. Pracownicy Muzeum zwracają uwagę na sygnały, które mogą świadczyć o tym, że dziecko jest krzywdzone, którymi mogą być w szczególności:
 - 1) wypowiedzi dziecka,
 - 2) wygląd dziecka (nieodpowiednie ubranie, brak higieny, niedożywienie, sińce pod oczami)
 - 3) zauważone (pracownik jest świadkiem) czyny, które mogą świadczyć o przemocy wobec dziecka ze strony osób dorosłych, jak naruszenie nietykalności cielesnej czy zniewaga.
2. W przypadku, gdy w wyniku zdarzenia doszło do obrażeń ciała (np. złamanie) należy udzielić pierwszej pomocy i wezwać pogotowie, jeżeli stan zdrowia dziecka nie wymaga wezwania pogotowia.
3. Pracownicy Muzeum o swoich podejrzeniach krzywdzenia dziecka informują Dyrektora.
4. Pracownik Muzeum sporządza notatkę o okolicznościach (zdarzeniach) świadczącej o podejrzeniu krzywdzenia dziecka, którą przekazuje Dyrektorowi.
5. Dyrektor jeżeli zachodzi taka potrzeba podejmuje działania mające na celu sprawdzenie sygnałów poprzez pozyskanie dodatkowych informacji, w szczególności:

- 1) rozmawia z innymi pracownikami prowadzącymi zajęcia z dzieckiem,
- 2) nawiązuje współpracę z innymi instytucjami (MOPS, policja), w tym występuje o przeprowadzenie wywiadu środowiskowego,
- 3) przeprowadza rozmowę z dzieckiem,
- 4) przeprowadza rozmowę z rodzicem,

6. Jeżeli w wyniku weryfikacji zachodzi prawdopodobieństwo, że dziecko jest krzywdzone podejmuje działania określone w ust. 7- 8.

7. Jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo popełnienia przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego, w szczególności wskazanych w § 4 ust. 2 zawiadamia się o podejrzeniu popełnienia przestępstwa organy ścigania, a małoletni zostaje objęty bieżącą pomocą ze strony Muzeum.
8. W przypadku, gdy czyn nie stanowi przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego dziecko zostaje objęte bieżącym wsparciem ze strony Muzeum. W przypadku przemocy domowej dyrektor zawiadamia pomoc społeczną.

Procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz w przypadku instytucji, które posiadają takie uprawnienia, osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury "Niebieskiej Karty".

§ 4

1. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego ściganego z urzędu osobą odpowiedzialną za złożenie zawiadomienia o podejrzeniu przestępstwa jest Dyrektor.
2. Przestępstwami, o których zawiadamia się organy ścigania są w szczególności:
 - 1) art. 197 Kodeksu karnego (zgwałcenie i wymuszenie czynności seksualnej),
 - 2) art. 198 Kodeksu karnego (seksualne wykorzystanie niepoczytalności lub bezradności),
 - 3) art. 199 Kodeksu karnego (seksualne wykorzystanie stosunku zależności lub krytycznego położenia),
 - 4) art. 200 Kodeksu karnego (seksualne wykorzystanie małoletniego),
 - 5) art. 200a Kodeksu karnego (elektroniczna korupcja seksualna małoletniego),
 - 6) art. 200b Kodeksu karnego (propagowanie pedofilii),
 - 7) art. 202 Kodeksu karnego (publiczne prezentowanie treści pornograficznych).
 - 8) art. 207 Kodeksu karnego (znęcanie się)
 - 9) art. 209 Kodeksu karnego (rozpijanie małoletniego)

10) art. 210 Kodeksu karnego (porzucenie małoletniego)

3. Dyrektor oraz osoby przez niego wskazane zobowiązany są przedsięwziąć niezbędne czynności do czasu przybycia organu powołanego do ścigania przestępstw lub do czasu wydania przez ten organ stosownego zarządzenia, aby nie dopuścić do zatarcia śladów i dowodów przestępstwa. (np. zabezpieczenie nagrań z monitoringu).
4. Dyrektor występuje do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodziną, w szczególności gdy dziecko jest zaniedbywane.

Osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia.

§ 5

1. Koordynatorem pomocy dziecku krzywdzonemu jest Dyrektor, który jest odpowiedzialny za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu.
2. Dziecko może zgłosić, że jest krzywdzone każdemu pracownikowi, który podejmę działania określone w § 3 ust. 2-4
3. Osobami udzielającymi bieżącego wsparcia małoletniemu są Dyrektor oraz wyznaczeni przez niego pracownicy Muzeum.

Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia

§ 6

Po ujawnieniu krzywdzenia dziecka Dyrektor udostępnia rodzicowi informację o instytucjach udzielających wsparcia dziecku.

Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.

§ 7

1. Dyrektor prowadzi dla każdego zgłoszonego lub ujawnionego incydentu lub zdarzenia zagrażającego dobru małoletnich odrębne akta sprawy, w których gromadzi dokumentację sprawy, w tym zgłoszenie, notatki pracowników, notatki z rozmów dziećmi, rodzicami, pisma kierowane do ośrodka pomocy społecznej, policji, zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.